

[Aksel Møller.]

laan, og at der endda kan være Overtræk i Nationalbanken paa Konti, som er aabnet til samme Formaal, Afvikling af forfaldne Laan. Alt dette er klart, men dermed er Statens Formuesituation dog blevet saa meget forbedret, at jeg synes, jeg har Lov til med Ordet Likviditet at mene Statens samlede Evne til paa ny at udvide sin Virksomhed igennem en Indsats af Kassebeholdningen og gennem Optagelse af Laan. Det er det, jeg har tænkt paa, og jeg tror, at den højtærede Finansminister, naar alt kommer til alt, vil være enig med mig om, at det er saaledes rent faktisk, og ogsaa enig med mig om, at det, naar vi ser paa den nærmestkommende Udvikling, gælder om at gøre alt for at forhindre, at nogen Lysning for Statskassen kan bruges til Udvidelse af Statens Virksomhed ud over, hvad en rimelig Husholdning kræver.

Kolbjørn: Naar det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard kaldte vor Stilling til Afbetalingen paa Reguleringskontoen reserveret, vil jeg ikke anerkende den Karakteristik. Vi er gaaet ind for, at de reelle nye Indtægter, der fremkommer gennem de i Lovforslaget opregnede Poster, anvendes til at gøre Statens Gæld til Nationalbanken mindre. Vi er derimod i Modsetning til Flertallet ikke gaaet ind for to Ændringsforslag, som ikke betyder, at man gør Statens Gæld mindre, men blot, at man omposterer visse Ting paa Statens Status. Det er jo det, der foregaaer ved, at man bruger de 200 Mill. Kr., der ligger bundne efter Forbrugsbeskatningen som et Aktiv, til at nedsætte Gældskontoen, og ved at man bruger 500 Mill. Kr. af de korte Laan, som skal betales tilbage i Løbet af 5, højst 10 Aar, til Nedskrivning af denne Konto. Naar det ærede Medlem om vor Modstand mod dette siger, at vi vil forbeholde os Retten til at slippe Købekraften løs og derved bevare et Inflationsmoment, synes jeg, det er en lidt flot Karakteristik. Det forekommer mig, at jeg har hørt det ærede Medlems Parti, i hvert Fald andre Steder, i meget høj Grad gøre sig til Talsmand for den Betragtning, at det offentlige skulde indrette sin Finanspolitik saaledes, at det var i Stand til i økonomisk vanskelige Tider at stimulere Beskæftigelsen dels direkte, dels indirekte ved at lette Befolkningens Byrde. Jeg har Indtryk af, at det er en Betragtning, der i stigende Grad har fundet Tilslutning særlig iblandt de specielt nationaløkonomisk interesserede inden for Partierne. Forslaget om at bruge 500 Mill. Kr. af de Penge, der er indkommet ved Salg

af 5- og 10-aarige Statsobligationer, til at afbetale paa Statens Reguleringskonto formindsker ikke Statens reelle Gæld med en Øre. Der sker bare det, at vi bruger nogle Penge, som Statens har paa forholdsvis billige Vilkaar, uden at vide noget om, hvordan vi skal betale dem tilbage om disse henholdsvis højst 5 og højst 10 Aar, og forpligter os til at optage Laan paa Betingelser, vi i Øjeblikket ikke kender, eller til at udskrive nye Skatter. Det er efter vor Opfattelse ikke en Afbetaling af Gæld, der her sker, det er en Form for Oppyntning af Bogholderiet.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

De supplerende Bemærkninger, der nu blev gjort af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, viser naturligvis, at Forskellen mellem os ikke er saa forfærdelig stor, som ogsaa det ærede Medlem antydede. Men der fremkom dog ikke nogen egentlig Argumentation imod mit Synspunkt, at man ikke kan sidestille et regnskabsmæssigt Overskud og et likviditetsmæssigt Overskud. Det, der til syvende og sidst er Forskellen, er vel, at jeg er noget mere tilbageholdende med at turde forudsige, at man kan regne med et likviditetsmæssigt Overskud, der nogenlunde svarer til det regnskabsmæssige Overskud, end det ærede Medlem synes at være. Men det er rigtigt, at jeg deler det ærede Medlems Grundbetragtning. Det ærede Medlem udtrykte den paa den Maade, at vi skulde føre, jeg tror han sagde en behersket Deflationspolitik. Jeg opfatter det saadan, at det ærede Medlem mener, at vi nu i den nærmest kommende Tid skal trække flere Penge ind gennem Skatter o. lign., end vi giver ud fra Statskassen, og jeg kan dele denne principielle Betragtning, som jeg haaber det ærede Medlem ogsaa vil have, hvis vi skal drøfte Skatter i den kommende Tid.

Bertel Dahlgaard: Til det ærede Medlem Hr. Kolbjørn skal jeg sige, at jeg ikke igennem min Stilling her har taget Afstand fra en konjunkturudlignende Finanspolitik. Ikke paa nogen Maade. Det vilde ogsaa være ejendommeligt, for saa vidt jeg ved, var jeg vel den første her i Folketinget, der tog til Orde for en saadan Politik, og den er jeg Tilhænger af ogsaa i Dag. Men denne konjunkturudlignende Finanspolitik maa virkelig føres sideløbende med den Afdragsvirksomhed, den Pengesaneringspolitik, der er nødvendig, og som vi her behandler.

Jeg kan ikke helt følge det ærede Medlems Tankegang, naar det ærede Medlem bruger det Udtryk f. Eks. med Hensyn